

II. BAYEZİT DEVRİ ŞAİRLERİNDEN BEHİŞTÎ'NİN HAMSESİ

Araş. Gör. Dr. Ersen ERSOY

Dumlupınar Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi,
Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü

ÖZET

Bu makalede II. Bayezit devri şairlerinden Behiştî'nin hamsesi tanıtılmaktadır. Öncelikle Türkiye ve dünya kütüphanelerindeki Türkçe el yazması eserlerin envanterinin çıkarılmasına duyulan ihtiyaç vurgulanmıştır. Daha sonra biyografi kaynaklarının Behiştî'nin hamsesi ile ilgili görüşleri kaydedilmiştir. Tezkirelerin ve bibliyografik eserlerin hiçbirinin hamsenin tamamını doğru bir şekilde sıralamadığı belirtildikten sonra Behiştî'nin hamsesini meydana getiren mesnevîler kısaca tanıtılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Behiştî, Hamse, Leylâ vü Mecnûn, İskender-nâme, Heft Peyker, Mihr ü Müşteri, Mahzenü'l-Esrâr

ONE OF THE SULTAN BAYEZİD II ERA-POET BEHİSTÎ'S KHAMSE

ABSTRACT

In this article we deal with khamse (five epic poems) of Beheshti who was one of the poets of Bayezit II. Firstly we focus on the need about inventory of Turkish manuscripts found in libraries of Turkey, Europe, USA, Russia, Arab lands, Asia, China, India. Following that, we give a look to views of biographical sources about Beheshti's khamse. After we clarified that biographical and bibliographical sources did not give the accurate list of the khamse we shortly introduce mathnawis (romances) of Beheshti.

Keywords: Beheshti, Khamse, Leylâ vü Mecnûn, Iskandarnâme, Haft Paiker, Mehr u Mushteri, Mahzenu'l-Esrâr

Dil, kültür ve edebiyat tarihimiz bakımından müstesna bir yere sahip olan elyazması eserlerimiz başta ülkemiz olmak üzere dünyanın muhtelif bölgelerindeki kütüphanelere yayılmış durumdadır.¹ Bunların bir kısmının kataloğu hazırlanmalı bir asrı geçmiştir. Bazı kütüphanelerde katalog hazırlandıktan sonra da Türkçe yazma eser alımı devam ettiğinden yeni kataloglara ihtiyaç duyulmaktadır. Bu konuda birkaç örnek vermek gerekirse

¹ Türkçe yazma eserlerin katalogları için bkz. A. Turgut Kut, "Türkçe Yazma Eser Katalogları Repertuarı", *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı Belleten*, Ankara, 1972, s. 183-240.

mesela İngiltere'deki British Museum'un Türkçe yazma eserler kataloğu 1888 yılında neşredilmiştir. O tarihten günümüze bin iki yüz Türkçe eser daha kaydedildiğinden yeni bir kataloğun hazırlanması mecburi olmuştur. Fransa Milli Kütüphanesi'ndeki Türkçe yazmaların kataloğu 1933 senesinde araştırmacıların istifadesine sunulmuştur. Ancak daha sonra bağışlar ve satın almalarla yeni yazmalar eklenmiştir. Burada da yeni bir kataloğun hazırlanması ihtiyacı hâsıl olmuştur (Birnbaum 1984). Avusturya Milli Kütüphanesi'nin yazmalar kataloğu 1867'de yayımlanmıştır. Daha sonra kütüphaneye giren eserlerle birlikte 2006 yılında yeni bir katalog hazırlanmıştır (Band 2006). Bulgaristan Milli Kütüphanesi ve Kahire Üniversitesi Kütüphanesi gibi Türkçe kıymetli yazma eserler ihtiva eden bazı kütüphanelerin ise bir kataloğu bulunmamaktadır. Muhtelif ülkelerdeki milli kütüphaneler dışında şehir müzeleri, üniversite kütüphaneleri ve özel koleksiyonlarda da Türkçe yazma eserler bulunabilmektedir. Bazı kataloglara internetten pdf formatında bile ulaşılabilirken bir kısım kütüphaneler hakkında sadece Türkçe yazma koleksiyonları olduğundan haberdarız. Buraya kadarki ifadelerimizden söylemek istediğimiz muhtelif kütüphanelerde pek çok dil ve edebiyat yadigârımızın bulunma ihtimalinin olması ve bir an önce bir komisyon tesis edilerek yazma eserlerimizin envanterinin çıkarılması gerektiğidir.

Hâlihazırda mevcut Türkçe elyazması eserlerin tam bir listesinin elimizde bulunmaması dolayısıyla Behiştî'nin hamsesinden söz eden yayınlarda, ansiklopedi maddelerinde ve edebiyat tarihlerinde onun beş mesnevisinin tamamının günümüze ulaşmadığı veya henüz ele geçmediği ifade edilir. Hâlbuki hamsenin tamamı İngiltere'de Londra'ya bir buçuk saat mesafedeki Durham'da bulunan Ushaw College Kütüphanesi'ndedir. Bu durum günümüze kadar ulaşmadığı sanılan pek çok dil, edebiyat, tarih, kültür ve bilimle ilgili eserlerin adı sanı duyulmamış kütüphanelerde mevcut olabileceğinin bir göstergesidir. Hamsenin varlığına Eleazar Birnbaum ve V. L. Ménage gibi batılı Türkologlar temas etmişlerdir. Ülkemizde hamsenin tamamının varlığının bilinmemesi ve *Leyla vü Mecnun* ile *Heft Peyker* dışındaki mesnevilerle ilgili bir çalışma yapılmamış olmasından dolayı bu yazının kaleme alınması lüzumu doğmuştur.

Öncelikle klasik biyografi kaynaklarının Behiştî'nin hamsesiyle ilgili söylediklerine değinmek gerekir. Bu konuda Sehî Bey (ö. 1548/9) *Hamse-i Nizâmî*'nin tamamını Türkçeye tercüme ettiğini belirtir (Mehmed Şükrî 1325: 94). *Mahzenü'l-Esrâr*, *Hüsrev ü Şîrîn*, *Leylâ vü Mecnûn*, *Heft Peyker*, *İskender-nâme* mesnevileri Nizâmî'nin (ö. 1203/?) hamsesini meydana getiren eserlerdir. Latîfî, (ö. 1582) Behiştî'nin hamsesinin *Vâmîk u Azrâ*, *Yûsuf u Züleyhâ*, *Hüsn ü Nigâr*, *Süheyl ü Nevbahâr* ve *Leylâ vü Mecnûn* mesnevilerinden meydana geldiğini söyler (Canım 2000: 194-195). Kâtib Çelebi, (ö. 1657) *Keşfü'z-zünûn*'da Latîfî'nin sıralamasını tekrar eder (Levend 1998: 110). Kınalızade Hasan Çelebi, şairin bir hamsesi olduğunu ifade eder. Yalnızca Yûsuf u Züleyhâ mesnevisi olduğunu belirtir ve tezkiresinde adı geçen eserden iktibas yapar

(Kutluk 1989: 226). Gelibolulu. Âlî (ö. 1600) Behiştî'nin hamsesi olduğunu ifade etmekle birlikte bunların adlarının ne olduğunu belirtmez (İsen 1994: 153). Âşık Çelebi, (ö. 1572) Behiştî'yi biyografik eserine almakla birlikte hamse hakkında bir bilgi vermemiştir (Owens 1971: 58 a) Behiştî'yi *Tezkiresinde* tanıtan Riyâzî, (ö. 1644) hamseyle ilgili herhangi bir beyanda bulunmaz.²

Kaynakların hiç biri Behiştî'nin hamsesinin neler olduğu konusunda doğru bilgi vermemiştir. Şâirin takriben on altı bin beyitten müteşekkil hamsesini *Mihr ü Müşterî*, *Mahzenü'l-Esrâr*, *Heft Peyker*, *Leylâ vü Mecnûn* ile *İskender-nâme* mesnevîleri oluşturur. Bunlardan *Mihr ü Müşterî*'yi ilk olarak Assâr-ı Tebrizî (ö. 1381) kaleme almıştır. Diğer mesnevîlerin ilk örneğini Genceli Nizâmî (ö. 1203?) yazmıştır.

V. L. Mênage, sayfaları tamamen karıştırılmış olarak dikilen ve kafa karışıklığına yol açan hamsenin yazma nüshası ile ilgili detaylı bir tavsif kaleme almıştır. Buna bir de Behiştî'nin biyografisini eklemiştir. Daktilo ile yazılan ve yazmanın fotokopisi ile birlikte tarafımıza gönderilen bu tavsife göre, yazmanın kâğıdı 25,5x16 cetveli ise 17,5x9,5 cm ölçülerindedir. Her sayfada yirmi bir satır; her satırda iki beyit vardır. Böylece her sayfada kırk iki beyit mevcuttur. Sayfalar dörder kolondan meydana gelmiştir. Cetveller altın yaldızlıdır. Yazma nestalik hatla kaleme alınmıştır. Başlıklar kırmızı mürekkeple yazılmıştır. Yazmada dört serlevha vardır. Bunlar 1b, 48b, 75b ve 105b'dedir. Yazmanın ilgi çeken taraflarından biri de on altı minyatür ihtiva etmesidir. Bunlardan on ikisi tam sayfadır. Yazmanın tamamında yaklaşık on altı bin beyit vardır. Yukarıda da belirtildiği gibi sayfalar dikilirken sıralama karıştırılmış ve yazma düzensiz bir hale gelmiştir. Her ne kadar Mênage, hangi sayfanın nerede yer alması gerektiğini göstermişse de mesnevîlerin transkribe edilip değerlendirilmesi ve tercümenin aslı olan metinlerle karşılaştırılarak sağlam bir metin tesisi mecburiyeti doğmuştur. Tavsiyemiz üzerine Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü öğrencisi olan Bünyamin Ayçiçeği *İskender-nâme*, Arzu Polat da *Mihr ü Müşterî* üzerine doktora çalışması yapmaktadırlar.

Hamseyi meydana getiren mesnevîleri kısaca değerlendirecek olursak *Mihr ü Müşterî*, yazmanın 1-16, 171-177, 168-170, 56, 17-48. varaklarındadır. Mesnevî, *Mefâ'ilün Mefâ'ilün Fe'ülün* vezniyle yazılmış olup Hicrî 905/1499-1500'de tamamlanmıştır. Behiştî *Mihr ü Müşterî*'yi Assâr-ı Tebrizî'den (ö. 1381) tercüme etmiştir. Assâr, eserini Celâyir hükümdarı Sultan Üveys'e sunmuştur. Assâr'ın mesnevîsi beş bin yüz beyit civarında, Behiştî'ninki yaklaşık dört bin beş yüz elli beyittir. Mesnevî, *İlâhî eyle binâ çeşm-i cân/Getür zikrûn ile nuḡa zebân* beytiyle başlayıp *Tamâm idüp bu şâh-ı pür-şavâbi/Buḡa ḡatm eyledüm temme'l-kitâbi* beytiyle sona erer. Türk edebiyatında Behiştî'den başka II. Murat devri şairlerinden Hassân, Münîrî(ö. 1521?), Mîrî (ö. 1599), Azmî Pîr Mehmed, Molla Mâşîzâde Dervîş Fikrî (ö.

² Riyâzî, *Tezkiretü's-şuarâ*, Nuruosmaniye Kütüphanesi 3724, vrk. 42b.

1584), Ümmü Veledzade Ali bin Abdülaziz (ö. 1572), Lokman bin Seyyid Hüseyin ve Ağacan bin Emir Hüseyin *Mihr ü Müşteri* mesnevisi kaleme alınan şairlerdendir (Arslan 2009: 115-117).

Hamsenin diğer mesnevisi *Heft Peyker*'dir. Bu mesnevî yazmanın 48-55 ve 57-75. varakları arasındadır. Diğer mesnevilere göre en düzenlisi budur. *Fe' ilâ tün Fe' ilâ tün Fe' ilün* vezniyle kaleme alınmış olan mesnevi, *Yâ Rab eyyle dile feyzüñi müdâm/ Kim olur feyzüñ-ile nağz-ı kelâm* beytiyle başlar ve *Çü toğuz yüz on üçe irdi hisâb/ Hamse hatm oldı vü ketb oldı kitâb* beytiyle sona erer. Son beyitten de anlaşılacağı üzere mesnevi hicri dokuz yüz on üç tarihinde tamamlanmıştır. Yaklaşık bin dokuz yüz elli beyitten müteşekkil olan mesnevide üç minyatür vardır. Behiştî'nin *Heft Peyker* mesnevisi hakkında Şener Demirel bir yüksek lisans çalışması yapmış ve mesnevînin metnini e-kitap olarak yayımlamıştır. Edebiyatımızda Behiştî'den başka Alî Şîr Nevâyî, Râ'î, Aşkî, Lâmi'î, Nev'îzâde Atâyî, Bursalı Şâh Ali Ulvî, Kudsi Çelebi, Hayatî, Trabzonlu Ramazan, Emîn Yümnî, Subhîzâde Feyzî gibi şairler Nizâmî'nin *Heft Peykerine* nazire mesneviler kaleme almış almışlardır (Dilperîpûr 2005: 236).³

Mahzenü'l-Esrâr, yazmanın 178-195, 202-203, 140-142. varaklarında yer almaktadır. Menage, yukarıda bahsettiğimiz tavsifinde bu hikâyenin 33 varaktan ibaret olması gerektiğini 1. ve 20-27. varakların yazmada bulunmadığını ifade eder. Yaklaşık iki bin dört yüz beyitten meydana gelmiş olması gereken *Mahzenü'l-Esrâr*'ın yazmada bin sekiz yüz beyti vardır. Behiştî, adı geçen mesnevîyi Müfte'ilün Müfte'ilün Fâ'ilün vezniyle kaleme almıştır. Bu mesnevide üç adet minyatür yer almaktadır. Nizâmî'nin kaleme aldığı *Mahzenü'l-Esrâr*, bin yüz yetmiş altı yılında Erzincan'da hüküm süren Melik Fahreddin Behramşah namına yazılmış olup iki bin iki yüz altmış üç beyitten müteşekkil mistik bir mesnevidir (Tarlan 1944: 74).

Leylâ vü Mecnûn mesnevisi, 75-91, 96-105. varaklarda bulunmaktadır. 1865 beyitten müteşekkildir. Bu nüshada beş adet de minyatür vardır. *Allâhî çü zikr ide suhan-güy/Elbette olur kelâm-ı dil-cüy* beytiyle başlayıp *Hâme bu mağalde oldı ebkem/ Hatm eyledi hâtimesini temm* beytiyle sona eren mesnevi Mef'ülü Mefâ'ilün Fe'ülün kalıbıyla yazılmıştır. *Leylâ vü Mecnûn*'un Ushaw College nüshasından başka bir kopyası da İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi TY 5591 numaradadır. Üniversite nüshası İngiltere'dekine oranla çok daha fazla beyit ihtiva etmektedir. Üniversite nüshası üzerinde Zeynel Abidin Aygün tarafından Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde bir doktora çalışması yapılmıştır. Edebiyatımızda *Leylâ vü Mecnûn* mesnevisi Behiştî'nin yanı sıra Edirneli Şâhidî, Alî Şîr Nevâyî, Hamdullâh Hamdî, Ahmed-i Rıdvân, Sevdâî, Hakîrî, Fuzûlî, Lârendeli Hamdî, Celîlî, Celalzâde Sâlih, Halife, Atâyî (Azerbaycan Türkçesiyle), Kafzâde Fâizî, Örfî Mehmed Ağa, Andelîb

³ Makaledeki Nizâmî'nin *Heft Peykerine* nazire yazarlarla ilgili tespitlerin bir kısmı yazar Asgar Dilperîpûr'ya bir kısmı ise çeviren M. Fatih Köksal'a aittir.

(Türkmen Türkçesiyle), Nâkâm (Azerbaycan Türkçesiyle) gibi şairler tarafından da kaleme alınmıştır (Levend 1998: 132).

İskender-nâme, yazmanın dağınık bir şekilde şu yapılarında bulunur: 105b-107, 110-130, 92-95, 131-139, 143-144, 146-150, 108, 151-154, 109, 145, 155-167, 196-201, 204-207. Yazmada altı varaklık bir eksiklik vardır. Muhtemelen tamir esnasında bazı varaklar kopmuş olmalıdır. Hikaye, *Hudâyâ cihân şâhi sensin hemîn/Ki fermân-berüñdür semâ vü zemîn* beytiyle başlayıp *Çokuz yüz çokuzında oldu tamâm/Bu nazm -ı hoş-âyende temme'l-keâm* beytiyle nihayete erer. Mesnevî, *Fe'ülün Fe'ülün Fe'ülün Fe'ül* vezniyle yazılmıştır. Mesnevî, altı bin elli dokuz beyitten meydana gelmektedir. Bu mesnevîyi edebiyatımızda Behiştiden başka XV. asır edibi Hamzavî (Kraft 1842: 52) mensur olarak; Ahmedî, Ali Şir Nevâyî, Hayâtî, Ahmed-i Rıdvân, Nev'îzâde Atâyî manzum olarak kaleme almışlardır. Kaynaklar Figânî'nin de böyle bir eser yazdığını söylüyorlarsa da bu henüz ele geçmemiştir (Dilperîpür 2005: 239).

Yazmanın dikkat çeken bir başka özelliği on altı minyatürle bezeli olmasıdır. Hamseye yazdığı tavsifte minyatürlere değinen Menage, bunları işin uzmanlarına gösterdiğini ve onlardan aldığı cevaba göre bunların üçünün orijinal olup, XVI. yüzyılın ilk yarısına ait olduğunu ifade ettiklerini söyler. Diğerlerinin ise yazmanın tamir gördüğü XIX. yüzyılda eklendiğini belirtir. Hamsedeki minyatürler şunlardır:

Mahzenü'l-Esrâr:

189a Seyyid Battal'ın Hıristiyan savaşçıyla savaşması

202b Zarif bir pir ile bir gencin konuşmaları

Mihr ü Müşteri

56a Mihr'in eşkıyanın kafasını koparması

Heft Peyker

53b Behram'ın bir ejderi öldürmesi

55a Behram'ın Hakanla savaşması

63a Behram'ın fille savaşması

Leylâ vü Mecnûn

82a Leylâ ve Mecnûn'un karşılaşıp âşık olmaları

85a Şerif'in Mecnûn'un Leylâ'ya mektup yazdığını görmesi

96a Şerif ve Mecnûn'un Kâbe'ye gitmeleri

99a Leylâ'nın Mecnûn'u çölde vahşi hayvanlar arasında görmesi

102a Şerif'in Mecnûn'un ölüsünü bulması

İskender-nâme

126b Ordusu hezimete uğramış olan Dârâ'nın boğdurulması, askerlerinin asılması

92a İskender'in Dârâ'nın kızıyla ziyafet etmesi

136b Kaytâs'ın düşman askerini kementle yakalaması

143a İskender'in Pîrûs'u öldürmesi

196 İskender'in Mağrib'de düşmanla savaşması.

Behiştî'nin Osmanlı Tarihine ilişkin eseri araştırmacıların malumu idi (Babinger 1992: 49). Bunun bazı bölümlerini Brigit Moser Almancaya tercüme etmiştir. Hamsesinin ortaya çıkmasıyla birlikte ondan günümüze altı eserin ulaştığı sabit oldu. Dublin'deki Chester Beatty kütüphanesinde 430 numaralı yazmanın Behiştî'ye ait olduğu söylenmektedir (Minorsky 1958: 53). Bu divanda bir dibace, Kanuni Sultan Süleyman Methiyesi, Ahmet Paşa, Konyalı Nizami, Necatî, Şeyhî gibi eski şairleri değerlendiren bir şiir ve dört yüz kırk dört gazel vardır. Her ne kadar kataloğu hazırlayan Minorski adı geçen divanı yazımızın konusu olan II. Bayezit devri şairlerinden Ahmet Sinan Behiştî'ye nisbet ediyorsa da eserin Vizeli Behiştî'ye ait olma ihtimali vardır. Çünkü divanda Kanuni Sultan Süleyman'ı öven bir methiye bulunmaktadır. Ahmet Sinan Behiştî'nin Sultan Süleyman devrine erişip erişmediğini bilmiyoruz. Ancak Vizeli Behiştî'nin o dönemde yaşadığı malumdur. Divanın tetkik edilmesi bu meseleyi aydınlığa kavuşturacaktır. Eğer divan Ahmet Sinan Behiştî'ye aitse şairin yedinci eseri de günümüze ulaşmış olacaktır. Behiştî'nin eserlerinden Leylâ vü Mecnûn ile Heft Peyker hakkında biri doktora biri yüksek lisans olmak üzere akademik çalışma yapılmıştır. İskender-nâme ve Mihr ü Müşterî ile ilgili olarak tavsiyemiz üzerine doktora çalışmaları başlamıştır. Bu eserlerin de detaylı bir şekilde ele alınmalarıyla Behiştî'nin edebi yönü daha iyi aydınlanacak biyografisiyle ilgili yeni bilgiler ortaya çıkacaktır. Ayrıca onun eserlerinin sadece basit bir çeviri mi olduğu yoksa şairin bu çevirilere herhangi bir katkıda bulunup bulunmadığı meselesi de aydınlanacaktır. Görüldüğü üzere günümüze ulaşmadığı sanılan önemli bir dil ve edebiyat yadigarı İngiltere'deki küçük bir kütüphânedeki mevcuttur. Buna benzer kayıp olduğu zannedilen pek çok eserimizin muhtelif kütüphanelerde bulunma ihtimali vardır. En kısa zamanda bir proje kapsamında ekip çalışmasıyla yurtdışındaki kütüphanelerde bulunan Türkçe elyazmalarının en azından bir envanteri çıkarılmalıdır. Böyle bir çalışma hazırlanmadan yazılan her edebiyat tarihi bir yönüyle eksik kalacaktır. Bunların dijital kopyaları getirilerek araştırmacıların istifadesine sunulmalıdır. En azından kendi imkânlarıyla bu eserlere ulaşmaya çalışanlara yardımcı olunmalıdır.

KAYNAKLAR

ARSLAN, Mustafa (2009), "Türk Edebiyatında Mihr ü Müşterî Mesnevileri ve Mîrî'nin Mihr ü Müşterîsi", *Turkish Studies*, Volume 4, Issue 7.

ÂŞIK ÇELEBÎ (1971), *Meşâiru's-suarâ*, Haz. G. M. Meredith Owens, Londra, vrk. 58a.

BABİNGER, Franz (1992), *Osmanlı Tarih Yazarları ve Eserleri*, Çev. Coşkun Üçok, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara.

BAND, Fünfter (2006), *Katalog der Turkischen Handschriften der Österreichischen National Bibliothek*, Türk Tarih Kurumu, Ankara.

BIRNBAUM, Eleazar (1984), “Turkish Manuscripts: Cataloguing Since 1960 and Manuscripts Still Uncatalogued: Part 4: Hungary, Czechoslovakia Poland, Great Britan, Ireland, The Netherlands, Belgium, France, Germany, Switzerland, Austria, Italy, Finland, United States, Canada ” *Journal Of The American Oriental Society*, Vol. 104, No: 2.

DİLPERÎPÛR, Asgar (2005), *Türk Edebiyatında Nizâmî'nin Takipçileri ve Hamsesine Nazire Yazanlar*”; Çev. M. Fatih Köksal, *Klasik Türk Şiiri Araştırmaları*, Ankara.

İSEN, Mustafa (1994), *Kühü'l-ahbâr'ın Tezkire Kısmı*, Atatürk Kültür Merkezi Yayınları, Ankara.

KINALIZADE HASAN ÇELEBİ (1989), *Tezkiretü's-şuarâ I*, Haz. İbrahim Kutluk, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara.

KRAFTT Albrecht (1842), *Die Arabischen, Persischen und Turkischen Handschriften der K.K. Orientalischen Akademie zu Wien*, Viyana.

KUT, Turgut Kut (1972), “Türkçe Yazma Eser Katalogları Repertuarı”, *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı Belleten*, Ankara, S. 183-240.

LATÎFÎ (2000), *Tezkiretü's-şuarâ ve Tabsıratu'n-nuzamâ*, Haz. Rıdvan Canım, Atatürk Kültür Merkezi Yayınları, Ankara, s. 194, 195.

LEVEND Agah Sırrı (1988), *Türk Edebiyatı Tarihi I*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara.

MİNORSKY Vladimir (1958), *A Catalogue of Turkish Manuscripts and Miniatures*, Dublin.

RİYÂZÎ, *Tezkiretü's-şuarâ*, Nuruosmaniye Kütüphanesi 3724, vrk. 42b.

SEHÎ BEY (h. 1325), *Tezkiretü's-şuarâ*, Haz. Mehmed Şükrî, Matbaa-i Âmidî, İstanbul, s. 94.

TARLAN Ali Nihad (1944), *İran Edebiyatı*, Remzi Kitabevi, İstanbul.

Behiştî'nin Leylâ vü Mecnûn mesnevîsinden bir minyatür: Leylâ ve Mecnûn'un karşılaşp âşık olmaları.